

Υπόθεση C-274/21

Σύνοψη της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης κατά το άρθρο 98, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου

Ημερομηνία καταθέσεως:

28 Απριλίου 2021

Αιτούν δικαστήριο:

Bundesverwaltungsgericht (Αυστρία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

22 Απριλίου 2021

Αιτούσα:

EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Καθών:

Republik Österreich

Bundesbeschaffung GmbH

Αντικείμενο της κύριας δίκης

Διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων στο πλαίσιο προσφυγής κατά μίας ή περισσοτέρων αποφάσεων στο πλαίσιο διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως

Αντικείμενο και νομική βάση της αιτήσεως προδικαστικής απόφασης

Ερμηνεία της οδηγίας 89/665/EΚ και του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012· συμβατότητα με το δίκαιο της Ένωσης της εθνικής νομοθεσίας περί των τελών για την παροχή έννομης προστασίας στο πλαίσιο διαδικασίας ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου, Αυστρία, στο εξής: BVwG) για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων και τις συνέπειες της μη καταβολής των εν λόγω τελών· άρθρο 267 ΣΛΕΕ

Προδικαστικά ερωτήματα

1. Αποτελεί μια διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/665/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, η οποία στην Αυστρία προβλέπεται και ενώπιον του Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου), με την οποία μπορεί να διαταχθεί ακόμη και π.χ. προσωρινή απαγόρευση συνάψεως συμφωνιών-πλαisiών ή συμβάσεων προμήθειας, διαφορά που αφορά αστική και εμπορική υπόθεση σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός 1215/2012); Αποτελεί μια τέτοια διαδικασία για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων κατά το παρόν ερώτημα τουλάχιστον αστική υπόθεση σύμφωνα με το άρθρο 81, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ); Αποτελεί η διαδικασία για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/666/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, διαδικασία για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 35 του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (κανονισμός 1215/2012);

2. Έχει η αρχή της ισοδυναμίας, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι απονέμει στους ιδιώτες υποκειμενικά δικαιώματα έναντι του κράτους μέλους και απαγορεύει την εφαρμογή αυστριακών εθνικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες το δικαστήριο, πριν αποφανθεί επί αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/665/EK, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, πρέπει να ερευνήσει το είδος της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και την (εκτιμώμενη) αξία της συμβάσεως, καθώς και το σύνολο των αυτοτελώς προσβαλλομένων αποφάσεων που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο συγκεκριμένων διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και έχουν προσβληθεί και, κατά περίπτωση, και τα τμήματα μιας συγκεκριμένης διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, ώστε στη συνέχεια να εκδοθεί από τον πρόεδρο του αρμόδιου τμήματος του δικαστηρίου διάταξη συμπληρώσεως προκειμένου να καταβληθούν εκ των υστέρων τα τέλη και, σε περίπτωση μη καταβολής τους, να επιβληθούν τα τέλη για τη διαδικασία, εφόσον έχει απολεσθεί οποιαδήποτε άλλη αξίωση, πριν ή το αργότερο ταυτόχρονα με την απόρριψη της αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από το αρμόδιο για την προσφυγή τμήμα του δικαστηρίου λόγω της μη εκ των υστέρων καταβολής τους, όταν αντιθέτως στις (λοιπές) αστικές υποθέσεις στην Αυστρία, όπως π.χ. στις αγωγές αποζημιώσεως ή παραλείψεως λόγω παραβάσεως των κανόνων του ανταγωνισμού, η μη καταβολή των τελών δεν εμποδίζει την έκδοση αποφάσεως επί αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων που έχει συνυποβληθεί με την αγωγή, ανεξάρτητα από το αν οφείλονται ακόμη κάποια τέλη για την παροχή

έννομης προστασίας, ενώ η μη καταβολή κατ' αποκοπήν τελών δεν εμποδίζει τα πολιτικά δικαστήρια να αποφανθούν επί αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων η οποία δεν συνυποβάλλεται με αγωγή και, κατά περαιτέρω σύγκριση, στην Αυστρία η μη καταβολή τελών προσφυγής στην περίπτωση προσφυγών κατά διοικητικών αποφάσεων ή τελών προσφυγής ή αναιρέσεως για ένδικα μέσα κατά αποφάσεων των διοικητικών δικαστηρίων ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου, Αυστρία) ή του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου, Αυστρία) δεν συνεπάγεται την απόρριψη του ενδίκου μέσου ελλείψει καταβολής των τελών ούτε συνεπάγεται ότι π.χ. στις εν λόγω διαδικασίες προσφυγής και αναιρέσεως, αιτήσεις για τη χορήγηση ανασταλτικού αποτελέσματος πρέπει οπωσδήποτε να απορριφθούν;

2.1. Έχει η αρχή της ισοδυναμίας, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι απαγορεύει την εφαρμογή αυστριακών εθνικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες πριν αποφανθεί επί αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, όπως προβλέπεται στο άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, ο πρόεδρος του τμήματος, ως μονομελές δικαστήριο, πρέπει σε περίπτωση που έχουν καταβληθεί λιγότερα κατ' αποκοπήν τέλη να εκδώσει διάταξη συμπληρώσεώς τους και ότι το εν λόγω μονομελές δικαστήριο πρέπει να απορρίψει την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων λόγω μη καταβολής των τελών, όταν αντιθέτως στις αστικές αγωγές στην Αυστρία σε περίπτωση αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων που συνυποβάλλεται με αγωγή δεν οφείλεται σύμφωνα με τον Gerichtsgebührengesetz (νόμο περί δικαστικών τελών) πέραν [του τέλους] της αγωγής στον πρώτο βαθμό κανένα επιπρόσθετο κατ' αποκοπήν τέλος και ακόμη και στην περίπτωση αιτήσεων χορηγήσεως ανασταλτικού αποτελέσματος οι οποίες συνυποβάλλονται με προσφυγή κατά αποφάσεως ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου, με αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) ή με προσφυγή ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου) και έχουν λειτουργικά τον ίδιο ή παρόμοιο σκοπό έννομης προστασίας με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, δεν οφείλεται αυτοτελές τέλος για τις εν λόγω επικουρικές αιτήσεις χορηγήσεως ανασταλτικού αποτελέσματος;

3. Έχει η απαίτηση κατά το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (89/665/ΕΟΚ) (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/[23]/ΕΕ,

να λαμβάνονται, το συντομότερο δυνατόν και με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων, προσωρινά μέτρα για να επανορθωθεί η εικαζόμενη παράβαση ή να αποτραπεί η περαιτέρω ζημία των θιγομένων συμφερόντων,

λαμβάνομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι αυτή η επιταγή για μη καθυστέρηση απονέμει υποκειμενικό δικαίωμα

για την αμελλητί έκδοση αποφάσεως επί αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων και απαγορεύει την εφαρμογή αυστριακών εθνικών διατάξεων σύμφωνα με τις οποίες το δικαστήριο ακόμη και σε περίπτωση αδιαφανών διαδικασιών για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως πρέπει, πριν αποφανθεί επί αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία επιδιώκεται να αποτραπεί η σύναψη περαιτέρω συμβάσεων προμηθειών από την αναθέτουσα αρχή, ακόμη και αν αυτό δεν επηρεάζει τη λήψη της αποφάσεως, να ερευνήσει το είδος της διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως και την (εκτιμώμενη) αξία της συμβάσεως, καθώς και το σύνολο των αυτοτελώς προσβαλλομένων αποφάσεων που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο συγκεκριμένων διαδικασιών για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως και έχουν προσβληθεί ή πρέπει να προσβληθούν και, κατά περίπτωση, και τα τμήματα μιας συγκεκριμένης διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως, ώστε στη συνέχεια να εκδοθεί από τον πρόεδρο του αρμόδιου τμήματος του δικαστηρίου διάταξη συμπληρώσεως προκειμένου τα τέλη να καταβληθούν εκ των υστέρων και σε περίπτωση μη καταβολής τους, τα τέλη για τη διαδικασία να επιβάλλονται κατά της αιτούσας, εφόσον έχει απολεσθεί οποιαδήποτε άλλη αξίωση, πριν ή το αργότερο ταυτόχρονα με απόρριψη της αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από το αρμόδιο για την προσφυγή τμήμα του δικαστηρίου λόγω της μη εκ των υστέρων καταβολής τους;

4. Έχει το δικαίωμα για δίκαιη δίκη ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη (Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης) (2012/C 326/02) [EL 26.10.2012 Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 326/391)], λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι απονέμει υποκειμενικά δικαιώματα στους ιδιώτες και απαγορεύει την εφαρμογή αυστριακών εθνικών διατάξεων, σύμφωνα με τις οποίες το δικαστήριο, ακόμη και αν αυτό δεν επηρεάζει τη λήψη της αποφάσεως, ακόμη και σε περίπτωση αδιαφανών διαδικασιών για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως πρέπει, πριν αποφανθεί επί αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, με την οποία επιδιώκεται να αποτραπεί η σύναψη περαιτέρω συμβάσεων προμηθειών από την αναθέτουσα αρχή, να ερευνήσει το είδος της διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως και την (εκτιμώμενη) αξία της συμβάσεως, καθώς και το σύνολο των αυτοτελώς προσβαλλομένων αποφάσεων που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο συγκεκριμένων διαδικασιών για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως και έχουν προσβληθεί ή πρέπει να προσβληθούν ή, κατά περίπτωση, και τα τμήματα μιας συγκεκριμένης διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως, ώστε στη συνέχεια να εκδοθεί από τον πρόεδρο του αρμόδιου τμήματος του δικαστηρίου διάταξη συμπληρώσεως προκειμένου τα τέλη να καταβληθούν εκ των υστέρων και σε περίπτωση μη καταβολής τους τα τέλη για τη διαδικασία να επιβάλλονται κατά της αιτούσας, εφόσον έχει απολεσθεί οποιαδήποτε άλλη αξίωση, πριν ή το αργότερο ταυτόχρονα με απόρριψη της αιτήσεως για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων από το αρμόδιο για την προσφυγή τμήμα του δικαστηρίου λόγω της μη εκ των υστέρων καταβολής τους;

5. Έχει η αρχή της ισοδυναμίας, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι απονέμει στους ιδιώτες

υποκειμενικά δικαιώματα έναντι του κράτους μέλους και απαγορεύει την εφαρμογή αυστριακών εθνικών διατάξεων, σύμφωνα με τις οποίες σε περίπτωση μη καταβολής κατ' αποκοπήν τελών για την αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων κατά την έννοια της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως ισχύει, ένα (μόνον) τμήμα διοικητικού δικαστηρίου ως δικαιοδοτικό όργανο πρέπει να επιβάλει κατ' αποκοπήν τέλος (γεγονός που συνεπάγεται περιορισμένη δυνατότητα έννομης προστασίας για τον υπόχρεο στην καταβολή του τέλους), ενώ, αντιθέτως, τα τέλη για την αγωγή, τα ασφαλιστικά μέτρα και τα ένδικα μέσα στη διαδικασία των αστικών υποθέσεων επιβάλλονται σε περίπτωση που δεν έχουν καταβληθεί με απόφαση δυνάμει του Gerichtliches Einbringungsgesetz (νόμου περί δικαστικών εισφορών) και τα τέλη των ενδίκων μέσων στο διοικητικό δίκαιο για προσφυγές ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου, καθώς και ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου) ή τα τέλη αιτήσεων αναίρεσεως για αναίρεσεις ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) κατά κανόνα επιβάλλονται σε περίπτωση που δεν έχουν καταβληθεί με απόφαση φορολογικής αρχής, κατά της οποίας (δηλ. της αποφάσεως επιβολής τελών) μπορεί πάντα να ασκηθεί ένδικο μέσο ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου και στη συνέχεια εκ νέου αναίρεση ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) ή προσφυγή ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου);

6. Έχει το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι η σύναψη συμφωνίας-πλαisiού με έναν μόνο οικονομικό φορέα σύμφωνα με το άρθρο 33, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ αποτελεί τη σύναψη συμβάσεως κατά την έννοια του άρθρου 2α, παράγραφος 2, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ;

6.1. Έχει η περιλαμβανόμενη στο άρθρο 33, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ διατύπωση «οι συμβάσεις που βασίζονται στην εν λόγω συμφωνία-πλαίσιο» την έννοια ότι υφίσταται σύμβαση που βασίζεται στη συμφωνία-πλαίσιο όταν η αναθέτουσα αρχή συνάπτει μία μοναδική σύμβαση που ρητά βασίζεται στη συναφθείσα συμφωνία-πλαίσιο; Ή έχει το προαναφερθέν χωρίο «οι συμβάσεις που βασίζονται στην εν λόγω συμφωνία-πλαίσιο» την έννοια ότι όταν η συνολική ποσότητα της συμφωνίας-πλαisiού έχει ήδη εξαντληθεί κατά την έννοια της αποφάσεως του ΔΕΕ στην υπόθεση C-216/17, σκέψη 64, δεν υφίσταται πλέον σύμβαση που να βασίζεται στην αρχικώς συναφθείσα συμφωνία-πλαίσιο;

7. Έχει το δικαίωμα για δίκαιη δίκη ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη (Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (2012/C 326/02) EL 26.10.2012 Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης C 326/391), λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι απαγορεύει την εφαρμογή διατάξεως σύμφωνα με την οποία η αναφερομένη στη διαφορά που άπτεται του δικαίου των δημοσίων συμβάσεων αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να παρέχει στη διαδικασία

για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων το σύνολο των απαιτούμενων πληροφοριών και να προσκομίσει το σύνολο των απαιτούμενων εγγράφων –διαφορετικά υπάρχει πιθανότητα εκδόσεως ερήμην αποφάσεως σε βάρος της– όταν τα μέλη των οργάνων διοικήσεως ή οι υπάλληλοι της εν λόγω αναθέτουσας αρχής, που πρέπει να παρέχουν αυτές τις πληροφορίες για την αναθέτουσα αρχή, εκτίθενται με τον τρόπο αυτόν στον κίνδυνο ενδεχόμενης αυτοενοχοποιήσεως μέσω της παροχής των πληροφοριών ή της προσκομίσεως των εγγράφων;

8. Έχει η απαίτηση κατά το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (89/665/ΕΟΚ) (ΕΕ 1989, L 395, σ. 33), όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/[23]/ΕΕ,

να διεξάγεται η διαδικασία των προσφυγών προπαντός αποτελεσματικά,

λαμβανομένου επιπροσθέτως υπόψη του δικαιώματος αποτελεσματικής προσφυγής σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι οι εν λόγω διατάξεις απονέμουν υποκειμενικά δικαιώματα και απαγορεύουν την εφαρμογή εθνικών διατάξεων, σύμφωνα με τις οποίες εναπόκειται στον αιτούντα την παροχή έννομης προστασίας με τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων να αναφέρει στη σχετική αίτησή του τη συγκεκριμένη διαδικασία για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως και τη συγκεκριμένη απόφαση της αναθέτουσας αρχής, ακόμη και όταν ο εν λόγω αιτών δεν γνωρίζει κατά κανόνα στην περίπτωση διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως πόσες αδιαφανείς διαδικασίες για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως έχει διεξάγει η αναθέτουσα αρχή και πόσες αποφάσεις αναθέσεως έχουν ήδη ληφθεί στο πλαίσιό τους;

9. Έχει η απαίτηση για δίκαιη δίκη ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι η εν λόγω διάταξη απονέμει υποκειμενικά δικαιώματα και απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών διατάξεων, σύμφωνα με τις οποίες εναπόκειται στον προσφεύγοντα αιτούντα την παροχή έννομης προστασίας να αναφέρει στην αίτησή του για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων τη συγκεκριμένη διαδικασία για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως και τη συγκεκριμένη αυτοτελώς προσβαλλόμενη και προσβληθείσα απόφαση αναθέσεως, ακόμη και όταν ο εν λόγω αιτών δεν είναι σε θέση να γνωρίζει κατά κανόνα στην περίπτωση αδιαφανούς για εκείνον διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως πόσες αδιαφανείς διαδικασίες για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως έχει διεξάγει η αναθέτουσα αρχή και πόσες αποφάσεις αναθέσεως έχουν ήδη ληφθεί στο πλαίσιό τους;

10. Έχει η απαίτηση για δίκαιη δίκη ενώπιον δικαστηρίου σύμφωνα με το άρθρο 47 του Χάρτη, λαμβανομένων υπόψη και των λοιπών διατάξεων του δικαίου της Ένωσης, την έννοια ότι η εν λόγω διάταξη απονέμει υποκειμενικά

δικαιώματα και απαγορεύει την εφαρμογή εθνικών διατάξεων, σύμφωνα με τις οποίες εναπόκειται στον αιτούντα την παροχή έννομης προστασίας με τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων να καταβάλει κατ' αποκοπήν τέλη, το ύψος των οποίων δεν μπορούσε να προβλεφθεί εκ των προτέρων, διότι ο αιτών σε περίπτωση αδιαφανούς για εκείνον διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως δεν είναι σε θέση να γνωρίζει κατά κανόνα εάν και πόσες αδιαφανείς διαδικασίες για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως έχει διεξάγει η αναθέτουσα αρχή, την εκτιμώμενη αξία συμβάσεως, καθώς και πόσες αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις αναθέσεως έχουν ήδη ληφθεί στο πλαίσιο τους;

Σχετικές διατάξεις του δικαίου της Ένωσης

Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), ιδίως άρθρο 81, παράγραφος 1

Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (στο εξής: κανονισμός 1215/2012), ιδίως άρθρο 1, παράγραφος 1, άρθρο 35

Οδηγία 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, ιδίως άρθρο 1, παράγραφος 1, άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', άρθρο 2α, παράγραφος 2

Οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ, ιδίως άρθρο 33, παράγραφος 3

Χάρτης των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως άρθρο 47

Σχετικές διατάξεις του εθνικού δικαίου

Bundesvergabegesetz 2018, BGBl I 2018/65 (ομοσπονδιακός νόμος περί συνάψεως δημοσίων συμβάσεων του 2018, στο εξής: BVergG), ιδίως άρθρα 2, 31, 46, 142επ., 334, 336, 340επ., 344, 350, 353, 354, 356, 382

Allgemeines Verwaltungsverfahrensgesetz (γενικός νόμος περί διοικητικής διαδικασίας, στο εξής: AVG), ιδίως άρθρα 49 και 51

BVwG-Pauschalgebührenverordnung Vergabe 2018 – (κανονιστική απόφαση περί των κατ' αποκοπήν τελών ενώπιον του BVwG [Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακού Διοικητικού Δικαστηρίου)] BVwG-PauschGebV του 2018, BGBl II 2018/212 (στο εξής: κανονιστική απόφαση περί των κατ' αποκοπήν τελών)

Οι προαναφερθείσες διατάξεις του BVergG και της κανονιστικής απόφασης περί των κατ' αποκοπήν τελών μπορούν να συνοψισθούν ως ακολούθως:

– Προσφυγές που ασκούνται πριν από την ανάθεση της συμβάσεως με τις οποίες επιδιώκεται η κήρυξη ακυρότητας αυτοτελώς προσβαλλομένων αποφάσεων των αναθετουσών αρχών, οι οποίες μπορούν επομένως να ακυρωθούν κατά την έννοια της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως ισχύει, προϋποθέτουν ότι δεν έχει ακόμη ανατεθεί η σύμβαση στο πλαίσιο της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως. Αν η σύμβαση έχει ήδη ανατεθεί, μόνον η άσκηση προσφυγής με αίτημα τη διαπίστωση πραγματικής καταστάσεως είναι πλέον δυνατή.

– Οι προσφυγές μπορούν να επιδιώκουν μόνον την ακύρωση αυτοτελώς προσβαλλόμενης απόφασης, ενώ το ζήτημα ποια απόφαση θεωρείται αυτοτελώς προσβαλλόμενη προκύπτει ανάλογα με το είδος της διαδικασίας για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως από τον σχετικό κατάλογο του άρθρου 2, σημείο 15, στοιχείο α, του BVergG.

– Απευθείας αναθέσεις, όπως προβλέπονται στο άρθρο 46 του BVergG, επιτρέπονται επί του παρόντος βάσει της κανονιστικής πράξεως περί καθορισμού των ποσών μόνο μέχρι το ύψος των 100 000 ευρώ.

– Η λήψη ασφαλιστικών μέτρων, όπως προβλέπεται στα άρθρα 350 επ. του BVergG (στο δίκαιο της Ένωσης αντιστοίχως στο άρθρο 2 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ), επιτρέπεται μόνο για την εξασφάλιση των προσφυγών που στρέφονται κατά αυτοτελώς προσβαλλομένων αποφάσεων που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο συγκεκριμένων διαδικασιών για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως. Από το χρονικό σημείο της αναθέσεως της συμβάσεως δεν επιτρέπεται η λήψη ασφαλιστικών μέτρων που βασίζονται στο άρθρο 351 του BVergG.

– Το άρθρο 344, παράγραφος 1, και το άρθρο 350, παράγραφος 2, του BVergG προβλέπουν ότι ο αιτών οφείλει να προσδιορίσει τη διαδικασία για τη σύναψη δημοσίας συμβάσεως και τις προσβαλλόμενες αποφάσεις της αναθέτουσας αρχής που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της εν λόγω διαδικασίας, αυτές δε οι αποφάσεις που απαριθμούνται στον κατάλογο του άρθρου 2, σημείο 15, του BVergG, πρέπει να προσβάλλονται αυτοτελώς.

– Όπως προκύπτει από το άρθρο 344, παράγραφοι 1 και 2, καθώς και από το άρθρο 350, παράγραφος 2, του BVergG, προσφυγή και υποβληθείσα προς εξασφάλισή της αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων πρέπει κατ' αρχήν να ασκούνται πάντα σε σχέση με μία μόνον απόφαση της αναθέτουσας αρχής.

– Για προσφυγές που αφορούν απευθείας αναθέσεις πρέπει να καταβάλλονται κατ' αποκοπήν τέλη ύψους 324 ευρώ ανά διαδικασία απευθείας αναθέσεως και ανά αυτοτελώς προσβαλλόμενη απόφαση. Για επιπλέον υποβληθείσα αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων καταβάλλονται επιπρόσθετα τέλη που ανέρχονται στο 50 % του ποσού αυτού, και επομένως συνολικά στο ποσό των 486 ευρώ (ανά απευθείας ανάθεση).

Συνοπτική έκθεση των πραγματικών περιστατικών και της πορείας της διαδικασίας

- 1 Το φθινόπωρο του 2020, οι καθών συνήψαν (τουλάχιστον) 15 συμφωνίες-πλαίσια για την προμήθεια τεστ αντιγόνου για την ανίχνευση της νόσου Covid-19 στο πλαίσιο διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως. Οι εν λόγω συμφωνίες-πλαίσια συνήφθησαν αντιστοίχως με έναν μόνο οικονομικό φορέα (άρθρο 33, παράγραφος 3, της οδηγίας 2014/24/ΕΕ).
- 2 Την 1η Δεκεμβρίου 2020, η αιτούσα κατέθεσε υπόμνημα ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, με το οποίο επέρριπτε στις καθών ότι είχαν συνάψει 21 συμφωνίες-πλαίσια με αξία συμβάσεως ύψους 3 εκατομμυρίων ευρώ έκαστη για την προμήθεια τεστ αντιγόνου Covid-19 υπό καθεστώς αδιαφάνειας. Το γεγονός αυτό, καθώς και οι διενεργηθείσες στο πλαίσιο των εν λόγω συμφωνιών-πλαισίων ατομικές προσκλήσεις την έθιξαν κατά παράβαση του δικαίου της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων.
- 3 Η αιτούσα εισήγαγε διαδικασία προσφυγής ενώπιον του BVwG αναφορικά με τη νομιμότητα της επιλεγείσας διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως ή των επιλεγείσων διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, των απαιτήσεων για την υποβολή των προσφορών στο πλαίσιο διαδικασιών με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσίευση προκηρύξεως, καθώς και των περαιτέρω προγραμματισμένων προσκλήσεων συμμετοχής σε διαδικασία επιλογής βάσει των συμφωνιών-πλαισίων της Bundesbeschaffung GmbH (BBG), και ζήτησε να ακυρωθούν διάφορες αποφάσεις των καθών.
- 4 Την 1η Δεκεμβρίου 2020, η αιτούσα υπέβαλε επίσης αίτηση για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων προκειμένου το BVwG να απαγορεύσει στις καθών να προχωρήσουν με τη διαδικασία ή τις διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, καθώς και με τη σύναψη συμβάσεων προμήθειας μέσω απευθείας αναθέσεως, και να απαγορεύσει τις προσκλήσεις συμμετοχής σε διαδικασία επιλογής βάσει των συμφωνιών-πλαισίων της BBG αναφορικά με την προμήθεια τεστ αντιγόνου, καθώς και τη διενέργεια διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσίευση προκηρύξεως αναφορικά με την προμήθεια τεστ αντιγόνου για όσο διαρκεί η διαδικασία της προσφυγής.
- 5 Επίσης, την 1η Δεκεμβρίου 2020, το BVwG εξέδωσε διάταξη βελτιώσεως, δεδομένου ότι δεν ήταν σαφές βάσει των υπομνημάτων την ακύρωση ποιων συγκεκριμένων αυτοτελώς προσβαλλόμενων αποφάσεων που ελήφθησαν στο πλαίσιο ποιων διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως επεδίωκε η αιτούσα και αναφορικά με ποια συγκεκριμένη διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως επεδίωκε την έκδοση ασφαλιστικών μέτρων με συγκεκριμένο περιεχόμενο.
- 6 Με υπόμνημα της 7ης Δεκεμβρίου 2020, η αιτούσα διευκρίνισε ότι στρέφεται κατά μίας μόνο αυτοτελώς προσβαλλόμενης απόφασης των καθών αναφορικά με μία διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, ήτοι κατά της απόφασης περί επιλογής της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως για την

παραγγελία επιπλέον «δοκιμών αντιγόνου SARS-Cov-2 (Covid-19)» για τη διενέργεια μαζικών ελέγχων στην Αυστρία.

- 7 Στο υπόμνημα της 9ης Δεκεμβρίου 2020, η αιτούσα διευκρίνισε ότι η προσφυγή της δεν στρέφεται κατά των συμφωνιών-πλαisiών που συνήφθησαν από την BBG, αλλά κατά της παράνομης προσκλήσεως εκ μέρους της Δημοκρατίας της Αυστρίας, διότι οι συναφθείσες από την BBG συμφωνίες-πλαisiα περιορίζουν τις προσκλήσεις στο ποσό των 3 εκατομμυρίων ευρώ. Πρόσκληση που υπερβαίνει το εν λόγω ποσό συνιστά ως εκ τούτου απαγορευμένη απευθείας ανάθεση βάσει των κανόνων περί των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων. Αναφέρθηκε σε τρεις επιχειρήσεις για τις οποίες ζήτησε την ακύρωση των αντίστοιχων αποφάσεων συμβάσεως προμήθειας καθώς και των περαιτέρω προσκλήσεων βάσει συμφωνίας-πλαisiού.
- 8 Το BVwG ζήτησε από την αιτούσα να τοποθετηθεί επί των καταβλητέων κατ' αποκοπήν τελών. Η αιτούσα διευκρίνισε ότι δεν προσέβαλε τη σύναψη των 21 συμφωνιών-πλαisiών της BBG, αλλά την απευθείας ανάθεση για την παραγγελία (πιθανώς δύο) εκατομμυρίων συμπληρωματικών δοκιμών αντιγόνου SARS-Cov-2 (Covid-19) στην οποία προέβη η Δημοκρατία της Αυστρίας. Αποκλείεται εντελώς το ενδεχόμενο το καταβλητέο τέλος να πρέπει να υπολογιστεί βάσει της συνολικής αξίας των 21 συμβάσεων-πλαisiών. Πρέπει να ληφθεί υπόψη συναφώς μόνο η αξία των αναθέσεων που έχουν ήδη πραγματοποιηθεί ή πρόκειται να πραγματοποιηθούν.
- 9 Η αιτούσα ζήτησε από το αιτούν δικαστήριο να ερευνήσει λεπτομερώς ποιες διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και ποιες αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις της αναθέτουσας αρχής υπάρχουν, παρά το ότι η αιτούσα φέρει σύμφωνα με τον BVergG το βάρος αποδείξεως ως προς τον προσδιορισμό της ή των διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και της αντίστοιχης αυτοτελώς προσβαλλόμενης αποφάσεως της αναθέτουσας αρχής.
- 10 Με το υπόμνημα της 5ης Ιανουαρίου 2021, η αιτούσα διευκρίνισε ότι, παρά το ότι αυτό δεν προκύπτει με σαφήνεια από το εισαγωγικό της δίκης δικόγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 2020, αναφερόταν πλέον αποκλειστικά στις προσκλήσεις βάσει των συμφωνιών-πλαisiών με τις επιχειρήσεις S και I από τις Νοεμβρίου 2020 και μετά. Ισχυρίστηκε, συναφώς, ότι υπήρξε υπέρβαση του επιτρεπόμενου ορίου προσκλήσεως βάσει των συμφωνιών-πλαisiών με τις S και I. Ισχυρίστηκε επανειλημμένως ότι επεδίωκε την ακύρωση των προσκλήσεων που υπερέβαιναν την εκτιμώμενη αξία της αντίστοιχης συμφωνίας-πλαisiού ως «απευθείας αναθέσεων» (υπό την έννοια του εθνικού BVergG). Επομένως εξακολουθεί να πρέπει να ερευνηθεί από το BVwG το ζήτημα αν η αιτούσα μπορούσε αντικειμενικώς κατά την έννοια της εθνικής νομολογίας να εννοεί πιθανώς τις διαδικασίες με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως.
- 11 Επί της απαγορεύσεως της αυτοενοχοποιήσεως πρέπει να διευκρινιστούν τα πραγματικά περιστατικά, υπό την έννοια ότι σύμφωνα με άρθρο στον Τύπο έχει υποβληθεί μήνυση κατά μελών της Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως (κατά την

έννοια του άρθρου 80 του Strafprozessordnung [κώδικα ποινικής δικονομίας]). Η υποβολή μηνύσεως επιβεβαιώθηκε από την αρμόδια εισαγγελία, επομένως είναι πιθανή η μελλοντική κίνηση της περαιτέρω ποινικής διαδικασίας.

Κυριότερα επιχειρήματα των διαδίκων της κύριας δίκης

- 12 Η αιτούσα προβάλλει την αδιαφάνεια της διενέργειας της προμήθειας, καθώς δεν είναι γνωστό αν η BBG διεξήγε για τη σύναψη της επίμαχης συμβάσεως χωριστές επιμέρους διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως με αντιστοίχως μία επιχείρηση ή μία και μόνο διαδικασία με όλες τις επιχειρήσεις. Κατά συνέπεια, είναι αναγκασμένη να λάβει υπόψη της για τον προσδιορισμό της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως ακόμη και πιθανές διαδικασίες με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως και συνεπώς πιθανές προσκλήσεις συμμετοχής σε διαδικασία επιλογής βάσει υφισταμένων συμφωνιών-πλασίων. Όπως εκτίθεται αναλυτικώς στην προσφυγή, η προσβαλλόμενη από την αιτούσα απόφαση είναι de facto μία και μόνο συγκεκριμένη απόφαση των καθών, ήτοι η απόφαση προμήθειας ατύπως (χωρίς κανένα έρεισμα στους κανόνες περί διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων) πολλών εκατομμυρίων τεμαχίων δοκιμών αντιγόνου SARS-Cov-2 (Covid-19).
- 13 Λόγω κατάφωρης παραβιάσεως της αρχής της διαφάνειας του δικαίου των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, η προσφεύγουσα δεν έχει στη διάθεσή της ούτε την προκήρυξη ούτε τα σχετικά με τη διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως έγγραφα. Πρόκειται ουσιαστικά για μια μορφή απευθείας αναθέσεως ύψους πολλών εκατομμυρίων η οποία δεν έπρεπε να αποκρυβεί ή να μπορεί να αποκρυβεί από τυπικής απόψεως.
- 14 Στο πλαίσιο της αποτελεσματικής έννομης προστασίας δεν θα έπρεπε να απαιτείται ο συγκεκριμένος προσδιορισμός της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως. Κατά την προμήθεια αγαθού ύψους διψήφιου αριθμού εκατομμυρίων χωρίς δημοσίευση προκηρύξεως, χωρίς η αιτούσα να έχει στη διάθεσή της οποιαδήποτε άλλη βέβαιη πληροφορία (όπως π.χ. τα έγγραφα της συγγραφής υποχρεώσεων), ενώ στηρίζεται μόνο στις γνώσεις της που προκύπτουν από τις πληροφορίες που παρέχουν τα μέσα ενημερώσεως, η προσφεύγουσα δεν θα μπορούσε να φέρει το βάρος του συγκεκριμένου προσδιορισμού της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως. Εν προκειμένω, μια τέτοια απαίτηση θα ισοδυναμούσε –ιδίως λόγω της κατάφωρης παραβιάσεως της αρχής της διαφάνειας– με καταστρατήγηση της αποτελεσματικής έννομης προστασίας.
- 15 Ερμηνεία των διατάξεων του BVergG του 2018 η οποία θα υποχρέωνε την αιτούσα να αναφέρει τον ακριβή αριθμό και να προσδιορίσει την ή τις διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, καθώς και τις αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις [των καθών], χωρίς καμία δυνατότητα να έχει λάβει γνώση αυτών λόγω ελλείψεως διαφάνειας, θα αντέβαινε στις επιταγές της αποτελεσματικής έννομης προστασίας που θέτει η πάγια νομολογία του ΔΕΕ.

- 16 Οι καθόν αμφισβητούν την ενεργητική νομιμοποίηση της αιτούσας και ζητούν την απόρριψη των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων.
- 17 Δεδομένου ότι σύμφωνα με το σαφές γράμμα του άρθρου 344 του BVergG του 2018, κατά το οποίο στην προσφυγή πρέπει σύμφωνα με το άρθρο 342, παράγραφος 1, του BVergG του 2018 να προσδιορίζεται σε κάθε περίπτωση η επίμαχη διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως καθώς και η αυτοτελής προσβαλλόμενη απόφαση που προσβάλλεται, η αιτούσα έχει την υποχρέωση να προσδιορίσει ακριβώς την προσβαλλόμενη απόφαση ήδη με την προσφυγή της, ενώ το BVwG δεν έχει σε καμία περίπτωση την υποχρέωση σύμφωνα με τη νομολογία του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) να διερευνήσει τα πραγματικά περιστατικά.
- 18 Οι καθόν υποστηρίζουν ότι οι αιτήσεις είναι αβάσιμες και δεν αποσκοπούν στην άσκηση υποκειμενικού δικαιώματος κάποιου διαγωνιζόμενου. Ως εκ τούτου, πρέπει να απορριφθούν.

Συνοπτική έκθεση του σκεπτικού της διατάξεως περί παραπομπής

- 19 Το BVwG βρίσκεται εν προκειμένω αντιμέτωπο με μια κατάσταση στην οποία η αιτούσα έχει προσδιορίσει τα προσβαλλόμενα αντικείμενα και το αίτημα της εξασφαλίσεως της κατά τρόπο διαφορετικό.
- 20 Στην Αυστρία, κατ' αποκοπήν τέλη καταβάλλονται ανάλογα με τον αριθμό των προσβαλλομένων αποφάσεων που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο συγκεκριμένης διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και ανάλογα με τη διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως κατά της οποίας στρέφεται η προσφυγή και η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 21 Σύμφωνα με τη νομολογία του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου), το BVwG δεν επιτρέπεται βάσει του τρόπου που γίνεται αντιληπτή σε εθνικό επίπεδο η εν λόγω ρύθμιση περί των τελών ούτε να κάνει δεκτή, ούτε να απορρίψει προσφυγή ή αίτηση ασφαλιστικών μέτρων ή να αναστείλει την αντίστοιχη διαδικασία κατόπιν ανακλήσεως της αντίστοιχης αιτήσεως παροχής έννομης προστασίας πριν από την καταβολή ή την επιβολή με διάταξη του οφειλόμενου κατ' αποκοπήν τέλους, διότι τα εκάστοτε καταβλητέα κατ' αποκοπήν τέλη δεν μπορούν πλέον να επιβληθούν αφού περατωθεί η διαδικασία επί της αιτήσεως παροχής έννομης προστασίας. Η προσήκουσα καταβολή τελών αποτελεί, επομένως, προϋπόθεση για την ουσιαστική επίλυση της διαφοράς.
- 22 Αν δεν διαταχθεί η επιβολή των οφειλόμενων τελών, θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι τα δικαιοδοτικά όργανα προκάλεσαν περιουσιακή ζημία στο Δημόσιο παρανόμως και υπαιτίως.
- 23 Η αυστριακή έννομη τάξη δεν περιέχει άλλες τέτοιου τύπου διατάξεις περί εκπτώσεως ή παραγραφής των τελών παροχής έννομης προστασίας οι οποίες να

περιορίζονται χρονικά μόνο στη διάρκεια της διαδικασίας. Αντιθέτως, ισχύουν κατά κανόνα σημαντικά μεγαλύτερες προθεσμίες για τη δυνατότητα επιβολής των εν λόγω τελών με διάταξη (π.χ. 5 χρόνια στις αστικές υποθέσεις ή 3 χρόνια στις περιπτώσεις αναιρέσεως ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof [Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου]).

- 24 Επομένως, ιδίως στην περίπτωση αδιαφανών διαδικασιών προμηθειών, όπως οι επίμαχες εν προκειμένω, είναι απαραίτητη η διεξαγωγή πριν από την επιβολή των τελών ιδιαίτερος εκτεταμένης έρευνας ως προς τα πραγματικά περιστατικά, η οποία δεν θα ήταν καν απαραίτητη προκειμένου το δικαστήριο να αποφανθεί επί των αιτήσεων παροχής έννομης προστασίας.
- 25 Η αιτούσα δεν είναι σε θέση να γνωρίζει σε περίπτωση τέτοιων αδιαφανών για εκείνη διαδικασιών προμήθειας κατά την υποβολή της αιτήσεώς της για παροχή έννομης προστασίας (μέσω της οποίας δημιουργείται και η οφειλή ως προς τα τέλη) πόσα είναι τελικώς τα δικαστικά κατ' αποκοπήν τέλη που πρέπει να καταβάλει, ανάλογα με το πόσες απευθείας αναθέσεις ή πόσες διαδικασίες με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως έχουν λάβει πραγματικά χώρα και πόσες αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις έχουν εκδοθεί.
- 26 Το BVwG πρέπει να ερευνήσει επιπλέον ως προς τα τέλη αν η αιτούσα τελικώς μέσω της άπαξ ή επανειλημμένης τροποποίησης των αιτήσεών της για παροχή έννομης προστασίας παραιτήθηκε από κάποιες αιτήσεις της, γεγονός που θα μπορούσε να συνεπάγεται μείωση των κατ' αποκοπήν τελών κατά 25 % ανά αίτηση παροχής έννομης προστασίας για την οποία οφείλονται τέλη. Πρέπει επίσης να ερευνήσει αν στην πραγματικότητα έχουν εν πάση περιπτώσει υποβληθεί νέα συμπληρωματικά αιτήματα για παροχή έννομης προστασίας.
- 27 Συναφώς, κατά τη νομολογία του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) δεν έχει (κατ' αρχήν) σημασία π.χ. ο προσδιορισμός της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως από την αιτούσα, αλλά ποιο είναι το αντικείμενο κατά του οποίου στρέφεται επί της ουσίας η αίτηση, διότι βάσει αυτού προσδιορίζεται το διαδικαστικό βάρος και τα ενδεχόμενα οφέλη.
- 28 Σε περίπτωση προσβολής πράξεων σχετικών με συμβάσεις προμηθειών (π.χ. τεστ αντιγόνου) εκτιμώμενης αξίας τριών εκατομμυρίων ανά συμφωνία-πλαίσιο για τρεις προσβαλλόμενες αποφάσεις και συνυποβάλλονται αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων για κεντρικές δημόσιες αναθέτουσες αρχές, όπως η Δημοκρατία της Αυστρίας και οι προβαλλόμενες περιπτώσεις συμφωνιών-πλαisiών ανέρχονται σε 21, θα οφείλονταν κατ' αποκοπήν τέλη ύψους 1 061 424 ευρώ.
- 29 Η αιτούσα έχει καταβάλει μέχρι στιγμής 486 ευρώ για κατ' αποκοπήν τέλη.
- 30 Σε περίπτωση αδιαφανών διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως που κατά έναν συνετό νομικό ισχυρισμό ανέρχονται σε π.χ. 21 διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και τρεις αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις που έχουν ληφθεί στο πλαίσιό τους και έχουν προσβληθεί και αξία αναθέσεως εικοσαπλάσια

και πλέον του ανώτατου ορίου για τις συμβάσεις προμηθειών, ένας διάδικος όπως η αιτούσα, βρίσκεται τελικά αντιμετώπη για πρώτη φορά μέσω μιας διατάξεως συμπληρώσεως των τελών με μία εκ των υστέρων απαίτηση για καταβολή κατ' αποκοπήν τελών ύψους εκατομμυρίων, την οποία προηγουμένως δεν όφειλε να είχε υπολογίσει.

- 31 Το BVwG πρέπει πλέον, σύμφωνα με τη νομολογία του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου) στην υπόθεση V 64/2019 να εκδώσει κατ' αρχάς διάταξη συμπληρώσεως των τελών λόγω της μη προσήκουσας καταβολής τους και στη συνέχεια, εφόσον τα εκ των υστέρων απαιτηθέντα κατ' αποκοπήν τέλη δεν καταβληθούν να προβεί στην εκ νέου επιβολή τους προς τον σκοπό της δημιουργίας εκτελεστού τίτλου, προτού π.χ. καταστεί δυνατό να αποφανθεί τελικώς επί της διαδικασίας των αναφερόμενων στο παράδειγμα προσφυγών και αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων.
- 32 Διευκρινίζεται ότι σύμφωνα με το γράμμα της εθνικής νομοθεσίας, η υποχρέωση καταβολής των τελών δεν αίρεται ούτε όταν οι προσφυγές και οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορριφθούν ακριβώς λόγω της μη καταβολής τους.
- 33 Κατά την έννοια της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, μόνον οι αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο συγκεκριμένης διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως μπορούν να ανακληθούν και να κηρυχθούν άκυρες κατά την έννοια της ορολογίας του BVergG βάσει του νόμου αυτού.
- 34 Εν προκειμένω, επομένως, αν πρόκειται για περίπτωση διαδικασίας απευθείας αναθέσεως σύμφωνα με τον BVergG, σημασία έχει η επιλογή της απευθείας αναθέσεως ή αν πρόκειται για διαδικασία με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως προς τον σκοπό της συνάψεως συμφωνίας-πλαίσιου με έναν μόνο οικονομικό φορέα/επιχειρηματία οι συναφείς αποφάσεις της αναθέτουσας αρχής που απαριθμούνται στο άρθρο 2, σημείο 15, στοιχείο α.
- 35 Κατά συνέπεια, η αιτούσα πρέπει στην προσφυγή της και στην αντίστοιχη αίτηση ασφαλιστικών μέτρων να προσδιορίσει τη διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και την αυτοτελώς προσβαλλόμενη απόφαση. Σε περίπτωση περισσοτέρων «υποψήφιων» διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως πρέπει να είναι σαφές ποια αυτοτελώς προσβαλλόμενη απόφαση προσβάλλεται και στο πλαίσιο ποιας διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως έχει ληφθεί.
- 36 Σε περίπτωση συμφωνίας-πλαίσιου που έχει συναφθεί με έναν μόνο επιχειρηματία/οικονομικό φορέα στο πλαίσιο διαδικασίας με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως, η τελευταία συναφής με τους ανταγωνιστές του επιλεγέντος επιχειρηματία προσβαλλόμενη απόφαση είναι η απόφαση που αφορά την επιλογή του επιχειρηματία με τον οποίο πρέπει να συναφθεί η συμφωνία-πλαίσιο.

- 37 Επομένως, στον αιτούντα έννομη προστασία σύμφωνα με την οδηγία 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, απομένει σε περίπτωση αδιαφανούς συνάψεως δημοσίας συμβάσεως πλέον μόνο το ειδικό για τις περιπτώσεις συνάψεως δημοσίας συμβάσεως ένδικο βοήθημα της προσφυγής με αίτημα τη διαπίστωση πραγματικής καταστάσεως.
- 38 Αν από την εκτίμηση των αποδεικτικών μέσων προκύψει ότι πράγματι έγιναν απευθείας αναθέσεις κατά την έννοια του άρθρου 31, παράγραφος 11, του BVergG, το μόνο που μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο προσφυγής είναι η επιλογή της διαδικασίας της απευθείας αναθέσεως.
- 39 Σε σχέση με τις προσφυγές τίθεται για το BVwG εν προκειμένω πρωτίστως το ζήτημα αν η έννομη προστασία που παρέχεται και περιλαμβάνει τέτοιες υποχρεώσεις προσδιορισμού της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως στις περιπτώσεις των προσφυγών και των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων όταν πρόκειται για αδιαφανείς για τον προσφεύγοντα διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως είναι αντιστοίχως ισοδύναμη, αποτελεσματική και δίκαιη.
- 40 Αν οι εν λόγω υποχρεώσεις προσδιορισμού δεν καλύπτονται από το δίκαιο της Ένωσης και πρέπει ως εκ τούτου να θεωρούνται ανίσχυρες και να αρθούν, θα μπορούσε συναφώς να καθιερωθεί μια αυτεπάγγελτη αρμοδιότητα του BVwG για έρευνα και κήρυξη ακυρότητας των εξεταζόμενων αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο συγκεκριμένων διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, οι οποίες στην περίπτωση αυτή μπορούν να ακυρωθούν πριν από την ανάθεση της συμβάσεως. Αν, αντιθέτως, οι επίμαχες υποχρεώσεις προσδιορισμού είναι σύμφωνες με το δίκαιο της Ένωσης, το BVwG πρέπει ενδεχομένως να απορρίψει τις προσφυγές εφόσον τέτοιος προσδιορισμός δεν γίνει κατόπιν και της διενέργειας διαδικασίας βελτιώσεως.

Επί της αρχής της ισοδυναμίας και της αρχής της αποτελεσματικότητας

- 41 Το ουσιαστικό δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων, ως σύνολο κανόνων που ρυθμίζουν κατ' αρχήν τις υποχρεώσεις προσυμβατικής συμπεριφοράς για τις αναθέτουσες αρχές που υπάγονται σε αυτό και τους επιχειρηματίες που ενδιαφέρονται για την παροχή, θεωρείται σύμφωνα με την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου ως δίκαιο συνάψεως συμβάσεων, ειδικό αστικό δίκαιο και εντάσσεται, συνεπώς, στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012.
- 42 Στο άρθρο 25 του κανονισμού 1215/2012 προβλέπεται ότι η συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας μπορεί να θεμελιώσει διεθνή δικαιοδοσία. Το αυστριακό Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) απέκλεισε βάσει του εθνικού δικονομικού δικαίου τη συμφωνία διεθνούς δικαιοδοσίας για τον τομέα των δημοσίων συμβάσεων. Εξ αυτού θα μπορούσε να συναχθεί ότι το δίκαιο της συνάψεως δημοσίων συμβάσεων, το οποίο ρυθμίζεται στην Αυστρία με τον BVergG, δεν είναι αστικό δίκαιο.

- 43 Το αν το ουσιαστικό δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων εντάσσεται στο αστικό δίκαιο (πρώτο προδικαστικό ερώτημα) αποτελεί προκαταρκτικό ζήτημα για τα προδικαστικά ερωτήματα που σχετίζονται με την αρχή της ισοδυναμίας.
- 44 Εν πάση περιπτώσει, το γερμανικό Bundesverwaltungsgericht (Ομοσπονδιακό Διοικητικό Δικαστήριο) δέχεται –προβαίνοντας σε διεθνή σύγκριση– ότι το δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων εντάσσεται στο αστικό δίκαιο (BVerwG 02.05.2007, BVerwG 6 B 10.07 με περαιτέρω παραπομπές).
- 45 Δεδομένου ότι οι δυνατότητες συνάψεως χρονικά περιορισμένης σύμβασης μπορούν να περιοριστούν σημαντικά μέσω των ασφαλιστικών μέτρων, όπως προβλέπεται στην οδηγία 89/665/ΕΟΚ, όπως ισχύει, καθώς και στον εθνικό BVerwG, υποστηρίζεται εν προκειμένω ότι και η διαδικασία λήψεως ασφαλιστικών μέτρων δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, αποτελεί διαδικασία αστικών αξιώσεων κατά την έννοια της απόφασης του ΕΔΔΑ της 15ης Οκτωβρίου 2009, 15BSW 17056/06 Micaleff κατά Μάλτας.
- 46 Η αρχή της ισοδυναμίας του δικαίου της Ένωσης επιτάσσει η άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει το δίκαιο της Ένωσης να μην είναι πρακτικώς δυσχερέστερη από την άσκηση των δικαιωμάτων που απορρέουν από την εθνική έννομη τάξη.
- 47 Το δίκαιο της Ένωσης απαγορεύει, συνεπώς, με την αρχή της ισοδυναμίας τη δικονομική δυσμενή διάκριση μεταξύ της επικλήσεως δικαιωμάτων που αντλούνται από το δίκαιο της Ένωσης σε σύγκριση με τους δικονομικούς κανόνες όταν επιδιώκεται η ικανοποίηση δικαιωμάτων που παρέχονται αποκλειστικά από το εθνικό δίκαιο.
- 48 Σε αστικού δικαίου διαφορές που εισάγονται σε πρώτο βαθμό μέσω αγωγής ενώπιον περιφερειακού δικαστηρίου οφείλονται κατ' αποκοπήν τέλη ανάλογα με την αξία της διαφοράς, την οποία γνωρίζει κατά κανόνα εκ των προτέρων ο ενάγων που μπορεί να συγκριθεί με τον προσφεύγοντα στην περίπτωση του δικαίου των δημοσίων συμβάσεων. Επομένως, ο ενάγων γνωρίζει ποια τέλη πρέπει να υπολογίζει ότι θα καταβάλει.
- 49 Ενώ, σύμφωνα με τον BVerwG, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων δυνάμει του άρθρου 340, παράγραφος 1, σημείο 4, υπόκειται στην καταβολή κατ' αποκοπήν τελών ύψους που αντιστοιχεί στο 50 % των τελών που οφείλονται για την άσκηση προσφυγής, ακόμη και αν το αίτημα ασφαλιστικών μέτρων συνυποβάλλεται με τις προσφυγές με τις οποίες εισάγεται η διαφορά, στα πολιτικά δικαστήρια στην Αυστρία δεν καταβάλλεται αυτοτελές κατ' αποκοπήν τέλος για τέτοιου είδους αιτήματα ασφαλιστικών μέτρων που συνυποβάλλονται με την αγωγή στις περιπτώσεις που υφίσταται κατ' αρχήν υποχρέωση καταβολής τελών για την αγωγή.
- 50 Εν προκειμένω, είναι ωστόσο προφανές ότι σε περίπτωση κατ' αποκοπήν τελών σύμφωνα με τον Gerichtsgebührengesetz (νόμο περί δικαστικών τελών) για

αγωγές και αιτήσεις λήψεως ασφαλιστικών μέτρων δεν αποτελεί προϋπόθεση για την έκδοση αποφάσεως επί της ουσίας να έχουν ήδη καταβληθεί τα τέλη, καθώς και ότι με τον τρόπο αυτόν το κράτος δεν χάνει την αξίωσή του για την καταβολή τους.

- 51 Σε αντίθεση με τα κατ' αποκοπήν τέλη που προβλέπει ο BVergG, τα κατ' αποκοπήν δικαστικά τέλη επιβάλλονται, αν δεν καταβληθούν, με διοικητική απόφαση, χωρίς αυτό να επηρεάζει την έκδοση αποφάσεως επί της αγωγής ή της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων.
- 52 Στη συνέχεια, είναι δυνατή η άσκηση του ενδίκου μέσου της προσφυγής κατά της αποφάσεως επιβολής των τελών ενώπιον του BVwG ως δικαστηρίου με πλήρη δικαιοδοσία διαγνώσεως. Οι συναφείς αποφάσεις του BVwG επί των τελών μπορούν στη συνέχεια να προσβληθούν με αναίρεση ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) ή με προσφυγή ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου).
- 53 Συναφώς, οι προσφεύγοντες ή αιτούντες ασφαλιστικά μέτρα ενώπιον του BVwG, οι οποίοι ακολουθούν την επιβαλλόμενη από το δίκαιο της Ένωσης διαδικασία έννομης προστασίας σύμφωνα με την οδηγία 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, φαίνονται να τίθενται από πολλές απόψεις σε μειονεκτική θέση σε σχέση με τις αμιγώς εθνικές διαδικασίες έννομης προστασίας.
- 54 Σε αντίθεση με τα ισχύοντα στις αστικές διαφορές, πρέπει πάντα να καταβάλλονται επιπρόσθετα κατ' αποκοπήν τέλη για την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που συνυποβάλλεται με την προσφυγή ενώπιον του BVwG.
- 55 Σύμφωνα με τον BVergG, η προσφυγή και η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτονται σε περίπτωση που ο αιτών δεν καταβάλει τα κατ' αποκοπήν τέλη στο ύψος που έχει κριθεί από το δικαστήριο ως προσήκον σύμφωνα με τη σχετική διάταξη συμπληρώσεώς τους· ήδη λόγω μη καταβολής των τελών ο αιτών χάνει την αξίωσή του για επί της ουσίας έκδοση αποφάσεως επί του αιτήματός του για παροχή έννομης προστασίας. Σύμφωνα με τον BVergG, προσφυγή ή αίτηση ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί επίσης να απορριφθεί για άλλους λόγους πλην της μη καταβολής των τελών πριν διαταχθεί η επιβολή τους, έστω κι αν η υπόθεση ήταν ήδη ώριμη για την έκδοση αποφάσεως. Ιδίως οι αναθέτουσες αρχές που έρχονται αντιμέτωπες με αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων με εκ του νόμου ανασταλτικό αποτέλεσμα μπορούν ενδεχομένως να επηρεαστούν δυσμενώς από το γεγονός ότι το ζήτημα των τελών πρέπει να επιλυθεί πρώτο –διαφορετικά υφίσταται ενδεχόμενη ευθύνη των δικαστών λόγω μη επιβολής κατ' αποκοπήν τελών–, πριν καταστεί δυνατή η έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων.
- 56 Σε περίπτωση που τα κατ' αποκοπήν τέλη επιβληθούν από το BVwG ως δικαιοδοτικό όργανο σύμφωνα με τον BVergG, ο αιτών δεν έχει το δικαίωμα να προσφύγει ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου με πλήρη δικαιοδοσία διαγνώσεως,

αλλά έχει μόνο δικαίωμα είτε να ασκήσει αναίρεση ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου), όπου τα ζητήματα της εκτιμήσεως των αποδείξεων μπορούν να εξετασθούν κατά πολύ περιορισμένο τρόπο, είτε να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου), όπου προσφυγή μπορεί να ασκηθεί, κατ' αρχήν, μόνο λόγω της εφαρμογής παράνομων, γενικώς αφηρημένων κανόνων ή λόγω μη σύννομης εφαρμογής των κανόνων δικαίου στη συγκεκριμένη περίπτωση.

- 57 Ανεξάρτητα από την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου ότι το σύστημα των τελών στην περίπτωση των αγωγών του αστικού δικαίου και των με αυτές συνυποβαλλόμενων αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων και το σύστημα των τελών στην περίπτωση των προσφυγών, των προσφυγών με αίτημα τη διαπίστωση πραγματικής καταστάσεως και των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να διαμορφώνονται κατά τον ίδιο τρόπο κατά την έννοια της αρχής της ισοδυναμίας του δικαίου της Ένωσης, πρέπει να παρατεθεί, για δικαιοσυγκριτικούς λόγους, το σύστημα των τελών στο πλαίσιο των προσφυγών κατά αποφάσεων στα διοικητικά δικαστήρια, των αναίρέσεων ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) και των προσφυγών κατά αποφάσεων διοικητικού δικαστηρίου ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου).
- 58 Τέλη οφείλονται και σε αυτές τις περιπτώσεις. Αν σε περίπτωση προσφυγών κατά αποφάσεων ενώπιον του διοικητικού δικαστηρίου ή σε περίπτωση προσφυγών ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου) ή σε περίπτωση αναίρέσεων ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) υποβληθούν αιτήσεις χορηγήσεως (ή ανακλήσεως) ανασταλτικού αποτελέσματος, με τις οποίες επιδιώκεται λειτουργικώς το ίδιο αποτέλεσμα όπως και με τα ασφαλιστικά μέτρα, το Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατο Διοικητικό Δικαστήριο) έχει έως τώρα κρίνει παγίως ότι τέτοιου είδους αιτήσεις που συνυποβάλλονται με την προσφυγή ή την αναίρεση δεν υπόκεινται, ως παρεπόμενα αιτήματα, σε επιπρόσθετα κατ' αποκοπήν τέλη.
- 59 Σε καμία από τις προπαρατεθείσες διατάξεις περί τελών που ισχύουν για τον τομέα του διοικητικού δικαίου δεν προβλέπεται η καταβολή τους ως προϋπόθεση του παραδεκτού για την επί της ουσίας έκδοση αποφάσεως επί του αντίστοιχου ένδικου μέσου.
- 60 Αν τα τέλη για τα ανωτέρω αναφερθέντα ένδικα μέσα δεν έχουν καταβληθεί, η αρμόδια φορολογική αρχή επιβάλλει την καταβολή τους με απόφασή της. Στη συνέχεια, ο υπόχρεος για την καταβολή τους μπορεί να προσφύγει ενώπιον του Bundesfinanzgericht (Ομοσπονδιακού Φορολογικού Δικαστηρίου, Αυστρία) ως δικαστηρίου με πλήρη δικαιοδοσία διαγνώσεως, ενώ κατά των αποφάσεων του Bundesfinanzgericht (Ομοσπονδιακού Φορολογικού Δικαστηρίου) υφίσταται πάντα το δικαίωμα της ασκήσεως αναίρέσεως ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) ή της προσφυγής ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου).

- 61 Σύμφωνα με την αρχή της αποτελεσματικότητας του δικαίου της Ένωσης, οι εθνικοί κανόνες δεν πρέπει να καθιστούν πρακτικώς αδύνατη ή υπερβολικά δυσχερή την άσκηση των δικαιωμάτων που παρέχει το δίκαιο της Ένωσης στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων. Η εν λόγω επιταγή περί αποτελεσματικής προσφυγής αναφέρεται επίσης στο άρθρο 1 της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, καθώς και στο άρθρο 47 του Χάρτη.
- 62 Η οδηγία 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, αποσκοπεί στη διασφάλιση ταχέων και αποτελεσματικών διαδικασιών προσφυγής που μπορούν να οδηγήσουν στην ακύρωση των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής. Με τις αποφάσεις των ασφαλιστικών μέτρων που λαμβάνονται βάσει της εν λόγω οδηγίας επιδιώκεται η ταχύτερη δυνατή λήψη προσωρινών μέτρων σε σχέση με το κύριο αίτημα αναθεωρήσεως και κηρύξεως ακυρότητας μέσω της προσφυγής.
- 63 Σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της εν λόγω οδηγίας οι συμφωνίες-πλαίσια αποτελούν συμβάσεις κατά την έννοια αυτής.
- 64 Από τις επαρκώς συγκεκριμένες, ανεπιφύλακτες διατάξεις της εν λόγω οδηγίας προκύπτουν ενδεχομένως υποκειμενικά δικαιώματα για τους ιδιώτες, έτσι π.χ. ΔΕΕ, υπόθεση C-391/15.
- 65 Συναφώς, το BVwG κρίνει ότι υφίσταται υποκειμενικό δικαίωμα στο δίκαιο της Ένωσης για την ταχύτερη δυνατή και ανεξάρτητη από ζητήματα σε σχέση με την καταβολή κατ' αποκοπήν δικαστικών τελών έκδοση αποφάσεως επί των προσφυγών και των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων.
- 66 Όσον αφορά το σύστημα τελών που έχει θεσπιστεί σε εθνικό επίπεδο ειδικά για την έννομη προστασία στις δημόσιες συμβάσεις, τίθεται για το BVwG το ζήτημα αν το σύστημα αυτό μπορεί να είναι σύμφωνο προς το δίκαιο της Ένωσης, αποτελεσματικό, δίκαιο, ισοδύναμο και, υπό την έννοια της ταχύτητας της διαδικασίας, αν σε περίπτωση αδιαφανούς διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως δημιουργείται κατά το χρονικό σημείο υποβολής της προσφυγής οφειλή ως προς τα δικαστικά τέλη, το ύψος της οποίας δεν μπορεί ενδεχομένως να προσδιοριστεί ακόμη κατά το χρονικό αυτό σημείο.
- 67 Με άλλα λόγια, τίθεται το ζήτημα αν είναι ιδίως ισοδύναμο, αποτελεσματικό και δίκαιο υπό την έννοια επίσης της ταχύτητας της διαδικασίας της προσφυγής και των ασφαλιστικών μέτρων το να πρέπει το BVwG, ακόμη και όταν πιθανώς η υπόθεση είναι ώριμη προς έκδοση αποφάσεως ως προς την προσφυγή και την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων, να εξετάσει πρωτίστως σε άλλο επίπεδο πόσες αποφάσεις αναθετουσών αρχών που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο πόσων διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως έχουν προσβληθεί με προσφυγή και σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων από την αιτούσα κατά το χρονικό σημείο κινήσεως της διαδικασίας σύμφωνα με την αντικειμενικώς δηλωθείσα βούληση των διαδίκων, καθώς και πόσα αιτήματα προσφυγής και συναφή αιτήματα

ασφαλιστικών μέτρων διατηρεί ακόμη η αιτούσα, εν προκειμένω π.χ. στις 5 Ιανουαρίου 2021.

Επί των επιμέρους προδικαστικών ερωτημάτων

- 68 Το BVwG εκτιμά ότι πρέπει, κατ' αρχάς, να αποσαφηνιστεί η έννομη θέση της Ένωσης και η άμεση αποτελεσματικότητα του δικαίου της Ένωσης, καθώς και η μη εφαρμογή αντίθετων εθνικών διατάξεων, προτού καταστεί εφικτή, βάσει της αποσαφηνισθείσας καταστάσεως, η περαιτέρω έρευνα των πραγματικών περιστατικών επί της κρίσιμης καταστάσεως της υπό κρίση περιπτώσεως.
- 69 **Επί του πρώτου ερωτήματος:** Αν το ουσιαστικό δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων αποτελεί ειδικό τμήμα του αστικού δικαίου φαίνεται ότι η αρχή της ισοδυναμίας του δικαίου της Ένωσης επιτάσσει η ρύθμιση ως προς την εφαρμογή του δικαίου να μην είναι λιγότερο ευνοϊκή για την αιτούσα ως προς τις δημόσιες συμβάσεις σε σχέση με τα ισχύοντα ως προς το αμιγώς εθνικό αστικό δίκαιο.
- 70 Προτείνεται να δοθεί στο εν λόγω ερώτημα η απάντηση ότι το ουσιαστικό δίκαιο των δημοσίων συμβάσεων ως σύνολο κανόνων που επιβάλλουν προσυμβατικά δικαιώματα και υποχρεώσεις κατά το στάδιο της καταρτίσεως της συμβάσεως, αποτελεί εξίσου τομέα του αστικού δικαίου όπως και οι λοιποί κανόνες για τη σύναψη των συμβάσεων· και ότι τα ασφαλιστικά μέτρα σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, αποτελούν εξίσου διαδικασίες του αστικού δικαίου, τουλάχιστον πάντως διαδικασίες κατά την έννοια του άρθρου 35 του κανονισμού 1215/2012.
- 71 **Επί του δεύτερου ερωτήματος:** Με το εν λόγω ερώτημα ζητείται να διευκρινιστεί αν η αρχή της ισοδυναμίας του δικαίου της Ένωσης μαζί με το υπόλοιπο δίκαιο της Ένωσης συνεπάγεται ότι το προπαρατεθέν εθνικό σύστημα τελών δεν πρέπει να εφαρμόζεται.
- 72 Σε περίπτωση που στο εν λόγω ερώτημα δοθεί από το ΔΕΕ η απάντηση ότι το δίκαιο της Ένωσης συνεπάγεται ότι επιτρέπεται η έκδοση αποφάσεως επί αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, καθώς και επί άλλων βοηθημάτων ατομικής έννομης προστασίας στην Αυστρία ανεξάρτητα από το ζήτημα των κατ' αποκοπήν τελών και της καταβολής τους, το BVwG θα μπορούσε εν προκειμένω να λάβει υπόψη του επικουρικός το απαραίτητο για τον καθορισμό των τελών στάδιο της έρευνας και σύμφωνα με την αρχή της οικονομίας της διαδικασίας να εκδώσει ανάλογα με το αποτέλεσμα της απόφαση επί της αιτήσεως ή των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων πιθανότατα με μεγάλη ταχύτητα, χωρίς να χρειάζεται να προβεί προηγουμένως σε εκτεταμένη έρευνα ως προς τον αριθμό των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεως.
- 73 **Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου ερωτήματος:** Τίθεται το ερώτημα, ιδίως υπό το πρίσμα της αρχής της ισοδυναμίας του δικαίου της Ένωσης, αν το δίκαιο της Ένωσης επιτρέπει την επιβολή αυτοτελούς κατ' αποκοπήν τέλους επί

της αιτήσεως λήψεως ασφαλιστικών μέτρων, εφόσον αυτή συνυποβάλλεται με προσφυγή, παρά το ότι στο υπόλοιπο αστικό δίκαιο η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων που συνυποβάλλεται με αγωγή δεν υπόκειται σε επιπρόσθετα τέλη, πέρα από το τέλος της αγωγής, και στον τομέα του διοικητικού δικαίου οι αιτήσεις για τη χορήγηση ανασταλτικού αποτελέσματος που συνυποβάλλονται με ένδικο μέσο δεν υπόκεινται σε επιπρόσθετα τέλη.

- 74 Με άλλα λόγια, αν το ΔΕΕ κρίνει ότι ο προσφεύγων δεν οφείλει λόγω δικονομικής δυσμενούς διακρίσεως σε σχέση με τους λοιπούς ασκούντες ένδικα βοηθήματα στην Αυστρία να καταβάλει επιπρόσθετα τέλη ασφαλιστικών μέτρων για τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων που συνυποβάλλονται με την προσφυγή, θα μπορούσε να εκδοθεί απόφαση επί του αιτήματος ασφαλιστικών μέτρων της αιτούσας πολύ ταχύτερα και ιδίως χωρίς να απαιτείται ειδική περαιτέρω έρευνα ως προς τα τέλη.
- 75 **Επί του τρίτου ερωτήματος:** Με το εν λόγω ερώτημα ζητείται να διευκρινιστεί αν το δίκαιο της Ένωσης, ιδίως υπό το πρίσμα της επιταγής ταχείας διεκπεραιώσεως σύμφωνα με το άρθρο 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, ή της επιταγής της μη καθυστέρησεως του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο α', της εν λόγω οδηγίας, απαγορεύει το να εξαρτάται η ταχεία έκδοση αποφάσεως επί προσφυγής ή αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων από την καταβολή των οφειλόμενων για τέτοιου είδους αιτήσεις δικαστικών τελών ή από την καταβολή τους μετά από τη διάταξη συμπληρώσεως τελών σε περίπτωση απορρίψεως λόγω μη καταβολής τους, εφόσον η ταχεία έκδοση αποφάσεως επί των αιτήσεων αυτών θα ήταν δυνατή, ανεξάρτητα από το ζήτημα των τελών. Προτείνεται να δοθεί η απάντηση ότι κάτι τέτοιο απαγορεύεται.
- 76 **Επί του τέταρτου ερωτήματος:** Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, δεν είναι δίκαιο για όλους τους συμμετέχοντες στη διαδικασία το να πρέπει το δικαστήριο, όπως στην προκειμένη περίπτωση που αφορά αδιαφανή διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, να προβεί σε ενδελεχή έρευνα των σχετικών με την επιμέτρηση των τελών πραγματικών περιστατικών, να πρέπει τελικώς να εκδώσει διάταξη συμπληρώσεως των τελών και στη συνέχεια ενδεχομένως να πρέπει να απορρίψει την προσφυγή ή την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων σε περίπτωση μη προσήκουσας καταβολής τους. Εφόσον ένα σύστημα τελών τέτοιου είδους απαγορεύεται από το δίκαιο της Ένωσης και δεν μπορεί, συνεπώς, να εφαρμοστεί ούτε σε εθνικό επίπεδο, το BVwG θα μπορούσε εν πάση περιπτώσει να αποφανθεί πολύ ταχύτερα επί των υπό κρίση αιτήσεων.
- 77 **Επί του πέμπτου ερωτήματος:** Κατά αποφάσεως διοικητικής αρχής με την οποία επιβάλλονται δικαστικά τέλη μπορεί κατά κανόνα να ασκηθεί προσφυγή ενώπιον διοικητικού δικαστηρίου με πλήρη δικαιοδοσία διαγνώσεως, ενώ στην περίπτωση των ειδικών για τις διαδικασίες συνάψεως δημοσίων συμβάσεων δικαστικών τελών αναφορικά με τις προσφυγές, τις προσφυγές με αίτημα τη διαπίστωση πραγματικής καταστάσεως και τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων σύμφωνα με τον BVergG, μπορούν μετά την σε πρώτο βαθμό απόφαση περί τελών να

ασκηθούν πλέον κατά της επιβολής των τελών μόνον ένδικα μέσα ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου) και του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) και αμφότερα τα εν λόγω ανώτατα δικαστήρια δεν προβαίνουν σε εκτενή έλεγχο (πρβλ. ανωτέρω, σκέψη 57).

- 78 Αντιστοίχως, για τα δικαστικά τέλη των αγωγών της αστικής δίκης ή των ενδίκων μέσων του διοικητικού δικαίου εκδίδεται απόφαση επιβολής τελών από διοικητική αρχή, η οποία μπορεί πάντα να προσβληθεί με προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού δικαστηρίου και στη συνέχεια με αναίρεση ενώπιον του Verwaltungsgerichtshof (Ανώτατου Διοικητικού Δικαστηρίου) ή με προσφυγή ενώπιον του Verfassungsgerichtshof (Συνταγματικού Δικαστηρίου).
- 79 Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, μια εθνική ρύθμιση τέτοιου είδους που εισάγει δυσμενή διάκριση ως προς τα δικαστικά τέλη για την έννομη προστασία στο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων σύμφωνα με τον BVergG, απαγορεύεται γενικώς υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης, ιδίως αν συνυπολογιστεί ότι η καταβολή των εν λόγω δικαστικών τελών, σε αντίθεση με τα ισχύοντα για τα λοιπά δικαστικά τέλη, συνιστά προϋπόθεση για την ουσιαστική επίλυση της διαφοράς.
- 80 **Επί του έκτου ερωτήματος:** Με το εν λόγω ερώτημα ζητείται να διευκρινιστεί αν ιδίως υπό το πρίσμα του άρθρου 1, παράγραφος 1, της οδηγίας 89/665/ΕΟΚ, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2014/23/ΕΕ, η σύναψη συμβάσεων-πλαisiών με έναν μόνο οικονομικό φορέα αποτελεί εξ απόψεως αναθέτουσας αρχής τη σύναψη της συμβάσεως σύμφωνα με την προαναφερθείσα οδηγία και, συνεπώς, την ανάθεση της συμβάσεως σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο.
- 81 Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο εν λόγω ερώτημα, είναι σαφές εξ απόψεως συμφωνίας με το δίκαιο της Ένωσης, ότι όσον αφορά τη συνέχιση της έρευνας από το BVwG, ήδη από το χρονικό αυτό σημείο επιτρέπονται σε εθνικό επίπεδο μόνο προσφυγές με αίτημα τη διαπίστωση πραγματικής καταστάσεως βάσει του άρθρου 334 του BVergG και οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων πρέπει να απορρίπτονται αποκλειστικά και μόνο λόγω της ήδη πραγματοποιηθείσας «αναθέσεως της συμβάσεως».
- 82 Προτείνεται να δοθεί σε αμφότερα τα εν λόγω ερωτήματα η απάντηση ότι η σύναψη συμφωνίας-πλαisiού με έναν μόνο οικονομικό φορέα αποτελεί τη σύναψη της συμβάσεως ή την ανάθεση της συμβάσεως, δεδομένου ότι η εν λόγω εξομοίωση προβλέπεται ήδη στο άρθρο 1 της προαναφερθείσας οδηγίας.
- 83 **Επί του δεύτερου σκέλους του έκτου ερωτήματος:** Με το εν λόγω ερώτημα ζητείται να διευκρινιστεί αν σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης συμβάσεις που στηρίζονται σε συμφωνία-πλαίσιο εξακολουθούν να βασίζονται σε αυτήν και στην περίπτωση που έχει ήδη γίνει υπέρβαση της συνολικής της ποσότητας κατά την έννοια της αποφάσεως του ΔΕΕ στην υπόθεση C-216/17. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως, πρέπει να γίνει δεκτό σε επίπεδο εθνικού δικαίου,

εφόσον η έρευνα καταλήξει στο ίδιο αποτέλεσμα, ότι ακόμη και οι συμβάσεις που υπερβαίνουν τη συνολική ποσότητα μπορούν εξαιτίας του γεγονότος ότι έχουν ανατεθεί βάσει συμφωνίας-πλαίσου να προσβληθούν πλέον μόνο με αίτημα διαπιστωτικού χαρακτήρα, χωρίς να επιτρέπεται συναφώς η λήψη ασφαλιστικών μέτρων.

- 84 Αν, αντιθέτως, το ΔΕΕ καταλήξει στο συμπέρασμα ότι οι επιμέρους συμβάσεις δεν βασίζονται πλέον στην αρχική συμφωνία-πλαίσιο μετά την υπέρβαση της συνολικής της ποσότητας, πρέπει στην περίπτωση αυτή να εξεταστεί αν οι νέες επιμέρους συμβάσεις συνιστούν απευθείας αναθέσεις σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο ή καταρτίστηκαν ως συμβάσεις προμήθειας στο πλαίσιο αδιαφανούς διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως ή πρέπει να θεωρηθούν ως επιμέρους συμβάσεις βάσει μιας περαιτέρω, νέας αδιαφανούς συμφωνίας-πλαίσου που έχει συναφθεί. Συναφώς, είναι δυνατή η άσκηση νέων προσφυγών πριν από την ανάθεση της συμβάσεως και των σχετικών με αυτή αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων. Αναλόγως, πρέπει στη συνέχεια να κριθεί αν κατά των νέων αυτών συμβάσεων προμηθειών επιτρέπονται προσφυγές, προσφυγές με αίτημα τη διαπίστωση πραγματικής καταστάσεως ή αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων.
- 85 Για λόγους οικονομίας της δίκης, προτείνεται να δοθεί σε αμφοτέρα τα ερωτήματα η απάντηση ότι συμβάσεις που συνάπτονται βάσει συμφωνίας-πλαίσου εξακολουθούν να βασίζονται σε αυτήν ακόμη και όταν η συνολική της ποσότητα έχει ήδη εξαντληθεί.
- 86 **Επί του έβδομου ερωτήματος:** Με το εν λόγω ερώτημα τίθεται το ζήτημα της υποχρέωσης παροχής πληροφοριών υπό το πρίσμα της απαγορεύσεως της αυτοενοχοποιήσεως.
- 87 Το άρθρο 49, παράγραφος 1, σημείο 1, του AVG, το οποίο εφαρμόζεται εν προκειμένω, προβλέπει το δικαίωμα αρνήσεως καταθέσεως του μάρτυρα, σύμφωνα με το οποίο ο μάρτυρας μπορεί να αρνηθεί να απαντήσει σε ερωτήσεις, η απάντηση στις οποίες θα μπορούσε να συνεπάγεται για τον ίδιο ή συγγενή του άμεση περιουσιακή επιβάρυνση ή κίνδυνο ποινικής διώξεως ή προσβολή της τιμής του.
- 88 Σύμφωνα με το άρθρο 51 του AVG, το εν λόγω δικαίωμα αρνήσεως καταθέσεως ισχύει και για τους διαδίκους, δεν υφίσταται πάντως δικαίωμα αρνήσεως καταθέσεως για λόγους περιουσιακής επιβαρύνσεως.
- 89 Σύμφωνα με το άρθρο 336 του BVergG, το δικαστήριο έχει διακριτική ευχέρεια να εκδώσει ερήμην απόφαση σε περίπτωση που ένας διάδικος δεν έχει παράσχει τις πληροφορίες ή δεν έχει προσκομίσει τα έγγραφα που έχουν ζητηθεί, βάσει των ισχυρισμών του άλλου διαδίκου.
- 90 Πάντως, στο άρθρο 336 του BVergG δεν προβλέπεται δικαίωμα αρνήσεως καταθέσεως ή δικαίωμα αρνήσεως παροχής πληροφοριών όπως στο άρθρο 49, παράγραφος 1, σημείο 1, του AVG.

- 91 Το BVwG εκτιμά ότι η υποχρέωση των μελών των οργάνων διοικήσεως και των υπαλλήλων της αναθέτουσας αρχής να παρέχουν πληροφορίες προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος εκδόσεως ερήμην αποφάσεως, όταν μέσω των πληροφοριών αυτών θα μπορούσαν να αποκαλυφθούν πραγματικά περιστατικά που μπορούν στη συνέχεια να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο ποινικών διώξεων (ή για την αξίωση αποζημιώσεως) εναντίον τους, αντίκειται στην απαγόρευση της αυτοενοχοποιήσεως.
- 92 Αν, ωστόσο, δεν ήταν δυνατή η έκδοση ερήμην αποφάσεως σε περίπτωση που δεν έχουν παρασχεθεί οι πληροφορίες ή δεν έχουν προσκομιστεί τα έγγραφα, η αποτελεσματικότητα της έννομης προστασίας στο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων θα περιοριζόταν.
- 93 Υπό το πρίσμα των ατομικών δικαιωμάτων προτείνεται να δοθεί στα εν λόγω ερωτήματα η απάντηση ότι δεν υφίσταται υποχρέωση παροχής πληροφοριών και προσκομίσεως εγγράφων όταν τούτο θα συνεπαγόταν υποχρέωση αυτοενοχοποιήσεως των φυσικών προσώπων που εκπροσωπούν την αναθέτουσα αρχή.
- 94 **Επί του όγδοου και του ένατου ερωτήματος:** Τα εν λόγω ερωτήματα αφορούν τον επαρκώς αποτελεσματικό και δίκαιο χαρακτήρα των εθνικών κανόνων στο πλαίσιο αδιαφανούς για τον αιτούντα διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως.
- 95 Φαίνεται περισσότερο κοντά στην πραγματικότητα και πιθανό η αιτούσα να μη γνωρίζει κατά το χρονικό σημείο της υποβολής του εισαγωγικού της δίκης δικογράφου πόσες και τι είδους διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως (απευθείας αναθέσεις, διαδικασίες με διαπραγμάτευση χωρίς προηγούμενη δημοσίευση προκηρύξεως) διεξάγουν ή έχουν διεξάγει οι καθών· και πόσες αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις έχουν ήδη λάβει οι καθών στο πλαίσιο της διαδικασίας ή των διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως.
- 96 Με τον τρόπο αυτόν επιβλήθηκε τελικώς στην αιτούσα ένα βάρος επικλήσεως αναφορικά με συγκεκριμένες διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως και αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις που έπρεπε να προσδιοριστούν και μάλιστα χωρίς να υπάρχει διαφάνεια ως προς τα στοιχεία αυτά. Αντιστοίχως, η αιτούσα υπέβαλε αόριστους δικονομικούς ισχυρισμούς.
- 97 Αφετέρου, σε αυστριακή αστική δίκη, κάθε ενάγων οφείλει στο πλαίσιο του βάρους επικλήσεως που υπέχει να επικαλεστεί τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν την αξίωση, ενώ παράλληλα φέρει, ελλείψει αντίθετης νομοθετικής προβλέψεως, και το βάρος της αντικειμενικής αποδείξεως, σύμφωνα με τη γενική αρχή, όταν τα πραγματικά περιστατικά που επικαλείται για τη στοιχειοθέτηση της αξιώσεως δεν μπορούν να αποδειχθούν ή μπορούν να αποδειχθούν μόνο εν μέρει.
- 98 Αυτού του είδους οι κίνδυνοι που σχετίζονται με το βάρος επικλήσεως και αποδείξεως φαίνονται επομένως να είναι συμφυείς στην αυστριακή έννομη τάξη,

ιδίως στον τομέα του αστικού δικαίου (π.χ. στο δίκαιο της αποζημίωσης ή του ανταγωνισμού).

- 99 Όταν για το παραδεκτό της προσφυγής και της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων απαιτείται αντιστοίχως βάσει του BVergG ο προσδιορισμός της συγκεκριμένης αυτοτελώς προσβαλλόμενης αποφάσεως που έχει ληφθεί στο πλαίσιο συγκεκριμένης διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, διαφορετικά απορρίπτεται μετά από την έκδοση διατάξεως βελτιώσεως, θα είναι για τον αιτούντα έννομη προστασία πολύ δύσκολο έως και ανέφικτο, ιδίως πριν από την ανάθεση της συμβάσεως να γνωρίζει επαρκώς με βεβαιότητα πόσες αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις έχουν ήδη ληφθεί σε πόσες διαδικασίες συνάψεως δημοσίας συμβάσεως.
- 100 Άλλωστε, αν αυτή η έλλειψη διαφάνειας για τον αιτούντα έννομη προστασία ληφθεί υπόψη σε σύγκριση με άλλα συστήματα παροχής έννομης προστασίας και ιδίως με αγωγές ενώπιον των αυστριακών πολιτικών δικαστηρίων, προκύπτει ότι συγκριτικά ισχύει και σε αυτές τις διαδικασίες ότι ο αιτών έννομη προστασία φέρει πρωτίστως το βάρος επικλήσεως και κατόπιν το αντικειμενικό βάρος αποδείξεως, επομένως το βάρος του να μην αποδειχθούν τα πραγματικά περιστατικά που στοιχειοθετούν την αξίωση.
- 101 Λαμβανομένου υπόψη αυτού του στοιχείου που προκύπτει από τη σύγκριση των δικονομικών δικαίων προτείνεται να δοθεί στα εν λόγω ερωτήματα η απάντηση ότι αυτού του είδους οι υποχρεώσεις προσδιορισμού καθιστούν το σύστημα έννομης προστασίας του BVergG αναποτελεσματικό και άδικο κατά την έννοια του δικαίου της Ένωσης.
- 102 **Επί του δέκατου ερωτήματος:** Με το εν λόγω ερώτημα ζητείται να διευκρινιστεί αν το δικαίωμα σε δίκαιη δίκη που προβλέπει το άρθρο 47 του Χάρτη επιτρέπει σε περίπτωση αδιαφανούς για τον αιτούντα δικαστική προστασία διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, να εφαρμόζεται σύστημα δικαστικών τελών, σύμφωνα με το οποίο το ύψος των τελικώς καταβλητέων δικαστικών τελών εξαρτάται από το ύψος της εκτιμώμενης αξίας της συμβάσεως, από τον αριθμό των διαδικασιών συνάψεως δημοσίας συμβάσεως που διεξήχθησαν με συγκεκριμένη αξία συμβάσεως και από τον αριθμό των αυτοτελώς προσβαλλομένων αποφάσεων που έχουν προσβληθεί.
- 103 Κατά την κρίση του αιτούντος δικαστηρίου, η έλλειψη διαφάνειας για την αιτούσα οδηγεί εν προκειμένω στο συμπέρασμα ότι δεν φαίνεται δίκαιο να απαιτούνται κατ' αποκοπήν τέλη για προσφυγές και αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων ανά αυτοτελώς προσβαλλόμενη απόφαση ανά συγκεκριμένη διαδικασία συνάψεως δημοσίας συμβάσεως, εφόσον έχει ερευνηθεί δεόντως από το δικαστήριο πόσες αυτοτελώς προσβαλλόμενες αποφάσεις που έχουν ληφθεί στο πλαίσιο πόσων διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων και με ποια εκτιμώμενη αξία συμβάσεως σκόπευε να προσβάλει η αιτούσα. Είναι άδικο, διότι συγκριτικώς, για τον αιτούντα έννομη προστασία στο αστικό δίκαιο είναι ήδη κατά κανόνα ξεκάθαρο κατά την κατάθεση της αγωγής, συμπεριλαμβανομένης

της συνυποβαλλόμενης αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων, πόσα δικαστικά τέλη πρέπει να καταβάλει. Στο σύστημα δικαστικών τελών σύμφωνα με το άρθρο 340 του BVergG, οι αιτούντες έννομη προστασία πρέπει, ενδεχομένως, να αναμένουν σημαντικές «εκπλήξεις ως προς τα τέλη».

- 104 Αν στο όγδοο και ένατο ερώτημα δοθεί η απάντηση ότι το δίκαιο της Ένωσης επιβάλλει να καταργηθούν οι υποχρεώσεις προσδιορισμού της προσβαλλόμενης αποφάσεως και της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως ήδη από το στάδιο της υποβολής της αιτήσεως στις προσβληθείσες αδιαφανείς δημόσιες συμβάσεις, αλλά στη συνέχεια πρέπει να ερευνηθεί το ύψος των καταβλητέων τελών σύμφωνα με το άρθρο 340 του BVergG και της κανονιστικής πράξεως για τα κατ' αποκοπήν τέλη για πρώτη φορά κατά την εκδίκαση της προσφυγής ή της αιτήσεως ασφαλιστικών μέτρων βάσει των διαδικασιών συνάψεως δημοσίων συμβάσεων με συγκεκριμένη εκτιμώμενη αξία συμβάσεως που πρέπει τότε να διαπιστωθούν και βάσει του αριθμού των προς ακύρωση αποφάσεων, η έλλειψη διαφάνειας ως προς το ύψος των τελών κατά τον χρόνο της υποβολής της αιτήσεως θα ενισχυόταν πάλι σημαντικά.
- 105 Προτείνεται εξ αυτού του λόγου να δοθεί στο ερώτημα η απάντηση ότι είναι άδικο υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης και ως εκ τούτου δεν πρέπει να εφαρμόζονται οι εθνικές διατάξεις για τα τέλη, όταν μέσω αυτών ο αιτών πρέπει να καταβάλει τέλη τα οποία δεν μπορούσε να προβλέψει κατά το χρονικό σημείο της υποβολής της προσφυγής, λόγω της αδιαφάνειας της διαδικασίας συνάψεως δημοσίας συμβάσεως.